גיליון מספר 61
15 ביולי 2011: שפע לפעוטות

בשנה החולפת ראו אור המוני ספרים להקראה – יותר משנדפסו בשנים שלפניה. זה טוב, כי יש מבחר ואין צורך לחזור ולקרוא באותו ספר פעם אחר פעם; זה לא קל – כי קשה להחליט מה לקנות. להלן דיווח מזווית הראייה שלי על כמה מהם. י"פ

רינת הופר
שבלול בצנצנת
זמורה-ביתן 2011

המלצה: גיל 3–5

סיפור צביר הפוך: החפצים מתמעטים ולא נצברים. מתן יוצא לגן מצויד כמו למסע. יש לו כובע, שמיכה, בקבוק, תיק עם כריך, גמד (לחברה) וכמובן – צנצנת עם שבלול, לתת לגננת. בדרך מתן מצליח לאבד אחד-אחד את כל הכבודה, ובגילו זה צפוי... הסיפור מרתק, האיורים ממוחשבים (למי שאוהב). המחברת-הציירת העניקה לנו קובצי שירים לילדים וספרים נוספים – *איילת מטיילת*, *קיפודה עם מזוודה* ועוד.

נירה הראל
צילה וגילה
איורים: שמואל כץ
כנרת 2010

המלצה: גיל 4–6

על הכריכה נראות צילה וגילה אוחזות בשקיות תותים וברצועה של כלב. הסיפור מתחיל בסבתות של אביגיל הנוסעות יחד כדי לתת לה עוגת שוקולד ליום ההולדת. איך ומתי קרה מהפך? על כך בדיוק מספרים החרוזים הנהדרים – והאיורים הנפלאים המלווים אותם. אי אפשר להימנע מהמחשבה שצילי וגילי של ביאליק הן שהפכו לסבתות הרחומות שבסיפור המצוין הזה שבו גם חייל, גם עולה חדש וגם אהבה לבעלי חיים ולבני אדם.

נירה הראל
סיפורי דוביאל
איורים: רעיה קרס
כנרת 2010

המלצה: גיל 5–7

צרור סיפורי מתח והרפתקאות המעניקים שעות רבות של הנאה. מכל הצעצועים בגן בחרה ענת הגננת בדוביאל, ובכל סוף שבוע הוא מתארח אצל אחד הילדים. לא רק בבתים – פעם הוא נוסע ליער, פעם הוא מגיע לשפת הים ופעם הוא מבקר בגן חיות; פעם כמעט מחליפים אותו בדובון זהה, ופעם כמעט מוסרים אותו עם שאר הצעצועים של הילד המארח – וזה בלי ספק העצוב בסיפורים. האיורים מלאי חיים.

מאירה פירון
תפסיק לזוז כבר!
איורים: תמר הוכשטטר
טל-מאי וידיעות ספרים 2011

המלצה: גיל 5–7

תחילה מתקשה יונתן לשבת בשקט: קודם מסתירים לו, אחר כך הוא צמא, ואז הוא צריך פיפי... ואז מתחילה המערכה השנייה: קוקי, דמות מפחידה מהסרט, שולפת את יונתן מהאולם. עכשיו מפריעים ליונתן; בייחוד מפחידה אותו ההתרחקות ממשפחתו. במערכה השלישית גולש המרק – בסרט! – אל האולם, אמו של יונתן קוראת לעבר הדמויות על המסך (ומפריעה), והצופים מתחילים לברוח... מישהו חייב לנהוג בתבונה. מי זה יכול להיות? סיפור הממשיך להעסיק את המאזין הרבה אחרי שהסתיים ואיורים כובשי לב. ראו בהרחבה "כללי הנימוס בעולם המפלצות" ב-www.ha-pinkas.co.il

טרֵיסי קוֹרְדְרוֹי
אני והסיר שלי
איורים: קרוליין פדלר
מאנגלית: חגי ברקת
דני ספרים 2011

המלצה: גיל 2–4

אימא דובה מספקת לדובון סיר, כי כבר הגיע הזמן לוותר על החיתולים. דובון לא ממהר, וממשיך לשחק עם חברו הטוב, פונפון הארנב, כאילו היובש מובטח לו. עד שלא. חביב, משכנע, אבל נשאלת השאלה מה קרה לספרה של אלונה פרנקל, *סיר הסירים*, שתורגם לשפות כה רבות? פשוט לא כוחות.

לקבלת העלון בדוא"ל (חינם): Pym@013net.net

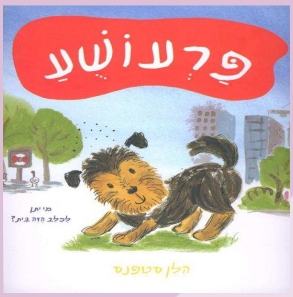
יחיעם פדן עורך ומתרגם

ג'ין וילים
גוזל-השלולית
איורים: גוון מילורד
מאנגלית: אירית ארב
איגואנה וכנרת 2010

המלצה: גיל 4–6

עלמה וחברתה אנה, ילדות-טובות-בדרך-כלל, הולכות בלי-רשות-בכלל ליער הפעמוניות, מוצאות יצור נדיר בברֵכה-שלולית ומגדלות אותו בבית. עד ש... השפה הפיוטית מהלכת קסם אף יותר מהעלילה, הציורים נהדרים. מספריה האחרים של המחברת: *רוני צוחקת* – עם ההלם שבסופו; *אל תעזוב* – המסתיר מתחת לרכיבה על אופניים עניין שונה לחלוטין; ו*איך בדיוק נראיתי כשהייתי תינוק* (ראו גיליון מספר 40).

הלן סטפנס
פַּרְעוֹשָׁע
מאנגלית: גינה שימבורסקי
יַלְדוּת, אגם 2011

המלצה: גיל 4–6

כלב עזוב ומלא פרעושים משחק בגן הציבורי עם ילד שאמו עסוקה. כך זה נמשך, למרות מחאותיה של האם (כשהיא מסתכלת), עד שהמשפחה צריכה לעבור דירה. מה יעשה הכלב? מה יעשה הילד, בוב? ואז – הכי חשוב – מה יעשה הכלב? הסיפור פשוט, המסר הפשוט אף הוא – מצוין, והכי יפים הציורים.

אן קוטרינג'ר
אליוט ג'ונס - גיבור בלילה
מאנגלית: גינה שימבורסקי
איורים: אלכס ט' סמית
יַלְדוּת, אגם 2011

המלצה: גיל 5–7

כמה דוגמאות ליכולות המדהימות של אליוט מכינות אותנו לעלילה הראשית: איך הציל את העולם ממטאור כביר. קצת כמו *סולו-סאן, הילד שרצה להיות סופר נינג'ה* (ראו גיליון מספר 55), רק בלי ההומור; וכמו *האסטרואיד האדום* (ראו גיליון מספר 30), רק בלי המתח.

לקבלת העלון בדוא"ל (חינם): Pym@013net.nt

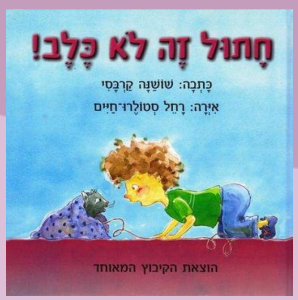
יחיעם פדן עורך ומתרגם

אלעד בנימין
מלך הפיג'מות
איורים: אורן סומך
מלוא 2011

המלצה: גיל 5–7

גיבור הסיפור משיק אופנה חדשה, תחילה בגן – ואז בכל המדינה. מי שלא מאמין מוזמן לעקוב אחר האופנות המתחלפות ומקורן; ולקרוא על כוח הקנייה של בני נוער וילדים, המכתיבים לא מעט ליצרנים. החרוזים קליטים, וכשתתחבר מוזיקה יהיה גם מחזמר... המחבר כתב גם את *אני רוצה חומוס!* המלגלג בחביבות על הורים המתעקשים לבוא למסעדות עם ילדיהם הקטנים-מדי.

שושנה קרבסי
חתול זה לא כלב!
איורים: רחל סטולרו-חיים
הקיבוץ המאוחד 2011

המלצה: גיל 3–5

הילד שרצה כלב והתאכזב מנסה לאלף את החתול, ולשווא. החריזה נעימה, האווירה נכונה, האיורים חמודים. (ומה לעשות, לילד העדפות משלו – וההורים מתעקשים לא אחת.) למי שנזכר בשיר "כמה שרציתי כלב": כתב את המילים יהונתן גפן, הלחין יוני רכטר, הביצוע – אריק איינשטיין.

ציפי שחרור
הבית של גילי
איורים: בועז קריספין
סדרה לפעוטות, הגר
2011

ציפי שחרור
התזמורת של גילי
איורים: בועז קריספין
סדרה לפעוטות, הגר
2011

המלצה: גיל 3–5

בכל אחד מהספרים מילון מאויר של המושגים המופיעים בספר לטובת הילד ומי שקורא לו את הסיפור. *הבית של גילי* אינו אחד: יש לה המון בתים, וכל אחד מהם בית בתוך בית בתוך בית; כל חלל מוסתר או מוסתר למחצה הוא בית. *התזמורת של גילי* קמה לתחייה במטבח של סבתא – מזל, כי אימא הייתה יוצאת מדעתה! וסבתא? סבתא דווקא מזמינה את כל ילדי השכנים... האיורים אינם לטעמי.

ישראלה בנין
גוגו הדרבן ומומו השועל
איורים: דיאנה שמעון
גוונים 2011

המלצה: גיל 4–6

דרבן קטן יוצא לטייל לבדו. השועל רוצה לאכול אותו, ממש כמו שקרה לימימה הברווזה בסיפור שכתבה ואיירה ביאטריקס פוטר לפני מאה שנה. מה קרה בסוף? לא להילחץ, לא השתנה דבר...

לקבלת העלון בדוא"ל (חינם): Pym@013net.net

יחיעם פדן עורך ומתרגם